

[Viola Nørlov.]

har 3-4 børn i forvejen? Jeg kan levende forestille mig det nervepres, hun må være under, når hun søger illegal abort.

Overlægen mener endvidere, at aborttallet vil stige til 50.000 årlig, hvis der gives fri adgang til abort, og spørger: hvad skal vi så gøre, for det kan lægerne slet ikke overkomme? Men han giver selv svaret senere i samme kronik:

„Man må naturligvis bygge særlige abortklinikker. Det vil kunne lette pladsmangelen, men ikke fjerne de problemer, som skyldes, at vi i forvejen har for få læger og sygeplejersker.“

Hvis overlægens kolleger er enige med ham i, at de illegale aborter udføres dygtigt, så har vi jo dygtige folk nok i landet, der kan ordne det. Det gælder bare om at gøre deres arbejde legalt, så de kan komme ud af mørket og give deres patient den fulde hjælp, hvad de i mange tilfælde i dag er afskåret fra.

Den nugældende svangerskabslov har eksisteret i mere end 10 år, og det vil sige, at over 200.000 kvinder i den tid har fået illegal abort her i landet. Hvis de kvinder turde tale — hvad vi godt forstår de ikke tør — ville det måske hos nogle ændre indstillingen til det problem, som vi behandler her i dag.

Personlig går jeg ind for den foreslåede § 1, stk. 1, som lyder:

„En kvinde, der er bosat her i landet, kan få sit svangerskab afbrudt, såfremt hun efter rådgivning om samfundets hjælpeforanstaltninger for familie og børn fastholder ønsket om svangerskabsafbrydelse.“

Det udlægger jeg på den måde, at kvinden alene skal kunne bestemme over sit legeme og selv skal afgøre, hvornår hun ønsker at føde sine børn.

De øvrige paragraffer i lovforslaget er jeg slet ikke enig i, og jeg vil overhovedet ikke omtale dem; for mig har det bare været et spørgsmål om at give udtryk for min principielle stilling til dette lovforslag.

Til sidst kan jeg ikke lade være med at udtrykke min glæde over, at der i viden-skaben på dette område sker store fremskridt. Vi hører nu noget om en helt ny pille — M-pillen kalder man den — fra

Sverige, som kun skal tages én gang om måneden. Måske vil den overflødiggøre den lovgivning, der i dag er til behandling, og det ville være det lykkeligste.

Eva Rée: Der er, hvis man sammenligner den nuværende svangerskabslov med forslaget til lov om ændring af lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab, både meget store og meget vidtrækkende forskelle. Der er derfor også muligheder for højst forskelligartede meninger, hvoraf ingen, tror jeg, vil kunne samle politisk enighed, og der vil heller ikke kunne blive enighed inden for de enkelte partier. Det behøver i sig selv ikke at være noget svaghedstegn. Jeg vil, når emnet tages i betragtning, snarere karakterisere det som en styrke.

Ifølge den nuværende svangerskabslovs § 1 kan en kvinde få sit svangerskab afbrudt i følgende tilfælde: når det er nødvendigt for at afværge alvorlig fare for kvindens liv eller helbred, når svangerskabet skyldes krænkelse af kvindens kønsfrihed, når der er fare for, at barnet vil blive sindssygt, åndssvagt eller komme til at lide af andre svære mentale forstyrrelser, epilepsi eller alvorlig og uhelbredelig abnormitet eller legemlig sygdom, og — som det sidste punkt — når fysiske og psykiske defekter eller andre lægeligt begrundede forhold medfører, at kvinden skønnes uegnet til at tage vare på sit barn.

Over for denne lov finder forslagsstillerne — 6 medlemmer af partiet SF — det som fremført tvingende nødvendigt at fremsætte lovforslag om fri ret til abort ud fra det afgørende princip, at kvinden selv må træffe afgørelse om, hvorvidt hun ønsker at føde sit barn. Denne ret bør ifølge forslagsstillerne kun indskrænkes af bestemmelser, der sikrer, at ønsket om abort er støttet på modent overlæg, at indgrebets karakter er kvinden bekendt, og at mødrehjælpsinstitutionen har haft lejlighed til at pege på mulighederne for hjælp og støtte, dels under graviditeten, dels når barnet er født og vokser op. Ægtefællen eller barnets fader skal gøres bekendt med ønsket om svangerskabsafbrydelse og over for Mødrehjælpen have haft lejlighed til at fremsætte sin opfattelse, eventuelt give sin skriftlige tilslutning.